

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra En opbyggelig Tale

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 12", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 12*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 1.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-eot-txt-shoot-id5210bc4b-5758-4156-a4a9-687d961969b2.pdf> (tilgået 09. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 12

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Saaledes med Synderinden. Men som det vistnok i Almindelighed gaaer til i Livet, hvor anderledes! Naar et Menneske, ikke fri – hvad jo intet Menneske er – for Synd og Skyld, tillige har andre Bekymringer, og han da er bekymret, nedbøiet, da forvexler han det maaskee, vil lade denne Nedtrykthed gjælde for Bekymring over sin Synd, som var det blot det, der forlangtes, at et Menneske skal være bekymret, istedetfor at det der fordres er, at han *skal* være bekymret over sin *Synd*, og at han skal *ikke være* bekymret over *Andet*; men han forvexler det, og mærker ikke, at hvis det var sin Synd han sørgede over, end sige, hvis han ene sørgede over den, vilde han mindre eller slet ikke føle de andre Bekymringer, benyttende Leiligheden til at udtrykke sand Sorg over sin Synd derved, at han bar disse andre Bekymringer lettere. Muligt forstaaer han det ikke saaledes, ønsker derimod, at han maatte fritages for sine andre Bekymringer, at han saa kunde sørge ene over sin Synd. Ak, neppe forstaaer han ganske hvad han begjerer, at saa vilde vel snarere Sagen blive ham altfor streng. Thi naar Gud i streng Straffedom vil bringe et Menneskes Synd over ham, da bærer han sig stundom saaledes ad, han siger: jeg vil fritage dette Menneske for enhver anden Bekymring, Alt skal smile om ham, Alt føie sig efter ham, Alt lykkes, hvad han rører ved – desto mindre skal det lykkes ham at glemme, desto stærkere skal han fornemme, hvad der nager. Saa den er ikke sand, den Undskyldning, der oftere høres, at man paa Grund af andre Bekymringer ikke ret kan komme til at sørge over sin Synd. Nei, »andre Bekymringer« er just Beleilighed til at udtrykke sand Sorg over sin Synd, ved at bære de andre Bekymringer lettere; og »andre Bekymringer« er ikke en Skjærpelse, men snarere en Lindring, idet der intet Raaderum bliver for Tankerne til at forvildes, men der strax er Opgave i Henseende til at udtrykke Sorg over sin Synd, ved at bære de andre Bekymringer taalmodigere, ydmygere, lettere.